

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 157/2463

อัยการจังหวัดตรัง โจทก์ นายพลัดจำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้กรรมการตรวจฎีกา โจทก์ อุทธรณ์คำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ ข้าหลวงพิเศษโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานแจ้งความเท็จ ตามกฎหมายลักษณอาญา มาตรา ๑๑๘ กล่าวว่า ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๙/๒๕๖๑ ซึ่งโจทก์ฟ้องกล่าวโทษนายหมึก นายรุ่ง นายไข่ นายอ๊ดว่า ต่างฝ่ายต่างวิวาทใช้ศาสตราวุธทำร้ายซึ่งกันและกัน จนเป็นเหตุให้นายไข่ถูกแทงตายในที่นั้น โจทก์ได้อ้างจำเลยในคดีนี้เป็นพยานต่อศาลเบิกความว่าหาได้เห็นนายไข่ นายอ๊ดกระทำร้าย นายรุ่งไม่ ซึ่งผิดกับถ้อยคำที่จำเลยเบิกความในชั้นไต่สวนว่า นายไข่ นายอ๊ดได้กลุ่มรุมต้อนนายรุ่ง ดังนี้ ถ้อยคำที่จำเลยแจ้งต่ออำเภอจึงเป็นความเท็จ ฯ จำเลยให้การว่าถ้อยคำที่จำเลยให้การไว้ในศาลนั้นเป็นความจริง แต่คำให้การในชั้นไต่สวนนั้นจะให้การอย่างไรจำไม่ได้ เพราะนานมาแล้ว ฯ ศาลจังหวัดตรังสืบนายบุนผู้จดถ้อยคำจำเลยในชั้นไต่สวนแล้ว ฟังว่าจำเลยได้แจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงานดังข้อหาพิพากษาว่าจำเลยมีผิดตามกฎหมายลักษณอาญา มาตรา ๑๑๘ ให้ปรับจำเลยเป็นพินัยหลวง ๓๐ บาท ฯ โจทก์อุทธรณ์ว่าศาลลงโทษจำเลยน้อยไป ศาลอุทธรณ์ข้าหลวงพิเศษเห็นว่า ในคดีนี้เป็นแต่ถ้อยคำที่จำเลยให้การต่ออำเภอ กับถ้อยคำที่เบิกความต่อศาลนั้นไม่ตรงกัน ทั้งเวลาที่จำเลยเบิกความต่อศาลนั้น ก็ไม่ปรากฏว่าโจทก์ศาลได้อ่านคำให้การของจำเลยในชั้นไต่สวนให้จำเลยฟัง เพื่อเตือนความจำของจำเลย แลไม่ได้ให้โอกาสแก่จำเลยที่จะแสดงว่าถ้อยคำของจำเลยนั้นคำไหนเป็นความจริง ทั้งโจทก์ก็ไม่ได้นำสืบว่าถ้อยคำที่จำเลยให้การต่ออำเภอนั้นเป็นคำเท็จ เพราะฉะนั้นจะลงโทษจำเลยยังมีได้ จึงตัดสินยกคำตัดสินศาลล่าง แลยกฟ้องโจทก์เสีย ฯ โจทก์ทูลเกล้า ฯ ถวายฎีกา ฯ กรรมการศาลฎีกาได้ประชุมตรวจสำนวนเรื่องนี้ กับสำนวนหมายเลขที่ ๑๒๑/๒๕๖๑ แล้ว ได้ความว่าในชั้นอำเภอไต่สวนจำเลยเบิกความว่า

คำพิพากษา

เวลานั้นเห็นนายไข่เพื่อนนายไข่ตรงเข้าต้อนนายรุ่ง ๑ ที่ แล้วนายไข่ นายไข่ นายอ๊ดตรูเข้าไปหา นายรุ่งเกิดต้อนกันชุลมุน นายหมึกตรงเข้าแทงนายอ๊ด ๑ ที่ ครั้นจำเลยมาเบิกความต่อศาลว่าไม่เห็นนายอ๊ด นายไข่ทำร้ายนายรุ่ง นายหมึกเลยดังนี้ ถ้อยคำที่จำเลยเบิกความในชั้นไต่สวนนั้น ผู้ไต่สวนก็ได้ถามให้ได้ว่าความชัดว่า เวลาที่นายไข่ นายไข่ นายอ๊ดตรูเข้าไปที่นายรุ่งนั้น นายไข่ นายอ๊ดได้ชกต้อนนายรุ่งด้วยฤาไม่ เป็นแต่จตุรรม ฯ ไป เมื่อความไม่ชัด ทั้งโจทก์มิได้นำสืบให้ได้ว่าความว่าถ้อยคำที่จำเลยให้การต่ออำเภอนั้น จำเลยมีเจตนาจงใจแกล้งแจ้งความเท็จแต่ประการใด เมื่อเป็นดังนี้คดียังไม่พอที่จะลงโทษจำเลยได้ ฎีกาโจทก์ฟังไม่ขึ้นให้ยกเสีย ให้ปล่อยตัวจำเลยไปตามคำตัดสินศาลอุทธรณ์ข้าหลวงพิเศษนั้น ฯ วันที่ ๒ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๕๖๓

องค์คณะ

พระยาพิพากษาธิบดียาธิปัตย์ · พระยานรนิติบัญญัติ · พระยาศรีลังกร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/157/2463>